

Andakter

För en vecka, femtonde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 136 - ”Du går, Guds Lamm, du rena”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:1-2

Det var två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Översteprästerna och de skriftlärde sökte efter ett sätt att kunna gripa honom med list och döda honom. De sade: ”Inte under själva helgen, för då kan det bli oro bland folket”.

Betraktelse

Folkets ledare kände sig hotade av Jesus. Det han gjorde och sa där borta i norr vid Galileiska sjön var illa nog, men nu hade han tagit sig friheten att komma hit till Jerusalem med sina helbrägdagörande krafter och galet förmättna anspråk på att vara något, ja, att vara Någon, dvs. den utlovade Guds Smorde, Israels Konung. Deras försåtliga frågor och attacker hade han parerat och fått att tystna med retsam lätthet, och dessutom i sin tur med försmädliga liknelser angripit *dem*, folkets rätte och av Gud betrodda ledare, vilket fått folkets och pilgrimernas kritiska hånleenden mot *dem*, Guds heliga präster, att bli allt fler och allt bredare. Det här började lukta uppror, den galne galileern var politisk dynamit – han måste röjas ur vägen!

Men det kunde inte ske med öppet våld, situationen var för labil för det – tänk om tusentals pilgrimer rasande av messiansk feber ställde sig på hans sida mot dem? Nej, det måste ske dolt, snabbt och med den romerska makten på prästernas sida, och ansvariga för utförandet. Man visste ju att lukten av uppror snabbt skulle få den romerska arméns tyngd i rörelse med

hänsynslös brutalitet – och då skulle det ju bli ockupanterna som fick skulden för Jesu död, en extra finess i sammanhanget.

Dessutom vore den manipulationen inte bara listig i största allmänhet. Översteprästen Kajafas ord om saken i Joh. 11:50 (”Ni fattar inte [som jag gör] att det är bättre för er att en enda människa dör för folket än att hela folket går under”) är inte bara cynisk ”realpolitik” och ett slags ursäkt av ’ändamålet-helgar-medlen’-typ, utan ett hävdande av att detta faktiskt är vårt ansvar och skyldighet som väktare på Sions murar. Det är vår gudagivna plikt att handla så för folket bästa, för vår judiska religions framtid, och för rättmätigt försvar av Guds majestät mot en hädare och falsk profet.

Ändå kommer Kajafas yttrande så snuddande nära den verkliga och ofattbara innebörden i Jesu frivilliga död, att evangelisten Johannes måste erkänna att översteprästen där sa något långt sannare än han själv begrep: Jesu död *VAR* räddningen för hela folket och hela världen (som Sv.Ps. 136 tydligt förklarar). Det som händer är orättfärdigt och ondskefullt, MEN också absolut underbart och rättfärdighetens seger över allt ont. Det är en tragedi, men egentligen inte alls en tragedi, utan Guds frälsande avsikt, som förmår böja allt ont till att verka allt gott i stället; jfr Josefs djupsinniga tröst till sina bröder i 1 Mos. 50:20, som Jesus fullt ut kunde instämma i: ”Ni ville mig ont, men Gud har vänt det till något gott. Han ville göra det som nu har skett och därigenom bevara många människor vid liv.”

Förbön

Tack, käre far, för den här dagen, och för varje dag som vi får ur din hand. Tack för att du lät din Son gå lidandets väg, lida och dö för vår skull. Vi ber den här dagen om att få leva i din närhet och om att få känna den faderskärlek du har för oss något djupare än förr. Tack att du kan göra gott, också när vi människor vill och verkar det onda.

Hjälp oss den här dagen att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg

Måndagens kväll.

Psalm 445 - ”Se, kärlet brast, och oljan är utgjuten”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. Amen.

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:3-9

Medan han var i Betania och låg till bords hemma hos Simon den spetälske kom en kvinna med en flaska dyrbar äkta nardusbalsam. Hon bröt upp flaskan och hällde ut alltsammans över hans huvud. Några blev förargade och sade till varandra: ”Vilket slöseri med balsam. För den oljan hade man ju kunnat få mer än trehundra denarer att ge åt de fattiga.” Och de grälade på henne. Men Jesus sade: ”Låt henne var! Varför gör ni henne ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, och dem kan ni göra gott mot när ni vill, men mig har ni inte alltid. Hon har gjort vad hon kunde. I förväg har hon sört för att min kropp blev smord till begravningen. Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.”

Betraktelse

Jesus är bjuden på måltid med sina lärjungar hos Simon den spetälske i Betania. Vi vet inget mer om denne man med det märkliga namnet eller om hur det kan komma sig att han tar emot måltidsgäster i sitt hem. Bara det visar att det finns mycket och många i Jesu omgivning som vi aldrig får mer än en hemlighetsfull glimt av.

En ytterligare påminnelse om att det finns så mycket vi inte vet om och kring Jesus är berättelsens fortsättning om ”en kvinna” utan namn, som ”kommer” in i huset och överöser Jesu huvud med en sagolikt dyrbar parfym. Kanske visste vare sig Jesus eller någon annan vem denna uppenbart självständiga och förmögna kvinna var, även om hon visste en del om vem Jesus var och ville hylla honom maximalt för det. Ja, själva handlingen är nästan skandalös i sitt överdåd, och väcker också känslor av olika slag – både stark kritik (från lärjungarna), men också stark uppskattning (från Jesus själv)!

Till och med efteråt har Jesu efterföljare haft litet svårt att hantera denna makalösa hyllning, vem som gjorde den och varför. Evangelisten Lukas har en liknande och känslostark berättelse om en ”synderska” som med tårar och parfym smörjer Jesu fötter, när han är bjuden till måltid i ”fariseen” Simons hus; men där handlar det mer om en ordlös syndabekännelse och en lika ordlös syndaförlåtelse, mellan kvinnan och Jesus. – Evangelisten Johannes menar också i kap. 12 att smörjelsen ägde rum i Betania, men i en mer välkänd miljö: hemma hos Martha, Maria och Lasaros, med systemen Maria som agerande.

Märkligt nog är det inte några motståndare som kritiserar kvinnans hyllning mest och därmed indirekt Jesus själv – för om det var fel att ge en sådan gåva, var det då rätt att ta emot den? Nej, kritiken kommer från lärjungarna som grupp (Joh. 12: enbart Judas Iskariot). Och när Jesus tar henne i försvar, tycks detta (i Matt. och Mark.) vara så anstötligt att det får Judas att gå bort och förråda Jesus till översteprästen.

Men lärjungarnas indignerade kritik har väl visst fog för sig – den återspeglar ju Jesu egen grundhållning, att det bästa en rik människa kan göra är att ge bort det hon äger till de fattiga? Deras reaktion kan väl

egentligen ses som frukten av lång lärjungaträning; ungefär som när vi rikisar i Sverige i stället för en dyrbar present till den som redan har allt ger pengar till Röda Korset eller Rädda Barnen (och skickar födelsedagsbarnet ett papper om saken, för säkerhets skull).

Men Jesus håller ändå inte med dem. Kvinnan gjorde rätt, hon gjorde en god gärning mot Jesus själv, och den tar han emot som ett helt befogat kungligt förhållande och erkännande av vem han är, nämligen också Guds Smorde, som förhärligas genom att dö för människorna. Och det hon gjorde är ett profetiskt tecken av tro, hopp och kärlek, som skall kommas ihåg överallt och alltid där evangeliet förkunnas i världen – även om ingen kom ihåg hennes eget namn (!).

Att det ihågkomna namnet inte är det viktiga med en människa kan ”Pontius Pilatus” vara en påminnelse om. Hans namn är i den apostoliska trosbekännelsen ihågkommet i alla sekler för en feg och skamlig handling, medan hennes hängivna handling av sann tro inte behöver fästas vid ett namn för att äras i alla evangeliets sekler.

Förbön

Käre far, tack för den här dagen, och för den här stunden med dig just nu. Tack att du vill komma och vara också i mitt hem, i mitt liv, i mina sammanhang. Denna kväll ber jag dig: hjälp mig att på allvar visa min kärlek till dig, att frikostigt ge till dig av allt det jag har fått. Hjälp mig att ge inte bara av mitt överflöd, utan mer än så. Och hjälp mig att se de fattiga som finns i min närhet.

Också den här kvällen ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld och över allt det som du skapat och älskar. Himmelske Fader, led och läk din mänsklighet inte bara i denna tid, utan all tid. Kom och var oss nära, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg

Tisdagens morgon.

Psalm 176 - ”Din klara sol går åter opp.”

Bön

Hos dig, min Gud, är livets källa. I ditt ljus ser vi ljus. Skaffa mig rätt, o Gud. Ta dig an min sak. Du är min Gud, min tillflykt. Sänd ditt ljus och din sanning till mig, också denna dag, så att jag kan få komma till ditt altare, till Gud, min glädje och fröjd. Amen.

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:10-11

Men Judas Iskariot, en av de tolv, gick till översteprästererna för att förråda honom. De blev glada och lovade att ge honom pengar. Och han sökte efter ett lämpligt tillfälle att förråda Jesus.

Betraktelse

Judas Iskariot. Har inte denne man blivit likt en symbol för förräderi? Men hur gick det egentligen för Judas Iskariot efter hans förräderi? Bibeln har något som skulle kunna liknas vid två versioner av denne mans öde. Matteus beskriver hur Judas Iskariot ville lämna tillbaka silvermynten han fått för att förråda Jesus. Då översteprästererna inte accepterade detta slängde Judas Iskariot i frustration mynten all världens väg, varefter han avslutade sitt liv genom hängning. Prästererna i templet ville inte ha med pengarna att göra. Blodspengar, sades det. Pengarna spenderades då på en bit land, Krukmakaråkern, som fick bli en begravningsplats för främlingar. (Matt 27:3-10)

Lukas har i Apostlagärningarna en annan version av vad som hände med Judas Iskariot. Det hävdas att Judas Iskariot själv köpte åkern och att han sedan föll så illa på den att magen sprack och inälvorna rann ut. Alltså inget självmord utan en olyckshändelse. (Apg 1:16-20)

Vilken av dessa versioner om Förrädaren som bär på sanningen vet inte jag men en sak vet jag alldeles säkert: Jesus Kristus kan i sanning frälsa även den människa som vi anser lever som längst bort från Gud. Den människa som vi tänker på som en "Judas", den människa som gjort eller gör oss illa - även han/hon kan få ta emot Herrens förlåtelse, omvända sig och leva med Kristus i den paradisiska evigheten. Det är ju faktiskt inte Covid-19, eller någon annan pandemi eller epidemi, som styr över evigheten. Det gör den Treenige Guden, den levande Guden, Han som är och som var och som kommer. Må vi ge vidare den förlåtelse som vi själva har fått ta emot ifrån Herren. Amen.

Förbön

Helige Gud, tack att jag får nalkas dig. Tack att jag i all min bräcklighet och sårbarhet får komma dig alldeles nära. Tack att din nåd omsluter mig också denna dag. Tack att jag trots min eventuella känsla av ensamhet faktiskt har sällskap av helig Gud - Han som själv skapat tid och rum. Låt mina händer och min tunga vara dig till ära och människor till upprättelse.

Herre, idag ber vi också för världen och allt som är i den: kom till de sjuka med helande, till de oroliga och förtvivlade med frid, till de försvagade med kraft. Kom också till de vårdande, ge dem vishet, skicklighet och kraft till fördjupad omsorg. Förbarma dig över hela din värld, över vårt land, och över mig. Bevara mig idag, så att jag genom mina tankar, ord och gärningar förblir i din närhet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen.*

Välsignelse

Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig, och vare dig nådig. Herre vände sitt ansikte till dig, och ge dig frid. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. *Amen.*

Helge Antonsson

Tisdagens kväll.

Psalm 89 - ”Se, jag vill bära ditt budskap, Herre”

Bön

Allsmäktige Gud, tack att jag också denna dag har fått gå din Son till mötes. Tack för att du känner allt denna dag gett av glädje och sorg. Tack att allt ryms där, i sin sårmärkta händer. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:12-16

Första dagen av det osyrade brödets högtid, när påsklammen slaktades, frågade lärjungarna: »Vart vill du att vi skall gå för att ordna påskmåltiden åt dig?» Då skickade han i väg två av dem och sade åt dem: »Gå in till staden. Där möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom, och där han går in skall ni säga till den som äger huset: Mästaren frågar: Var är salen där jag kan äta påskmåltiden med mina lärjungar? Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som redan står färdigt. Där skall ni ordna för oss.« Lärjungarna gav sig i väg, och när de kom in i staden fann de att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

Betraktelse

Måltiden i den övre salen. Jesus och hans apostlar är samlade. Här får vi så bakgrunden till vårt nattvardsfirande - den heliga mässan, brödsbrytelsen, nattvarden, eukaristin, osv (kärt barn har många namn). Jesus möter här sina lärjungar i den heliga måltiden och på samma sätt, med en faktiskt närvaro, möter han oss idag också. Sådant är hans löfte till oss, sina älskade barn.

Den första dagen i det osyrade brödets högtid. Enligt judarnas kalender den 14 Nisan, den dag som i 3 Mos 23:5 kallas "Herrens påsk". Enligt det judiska sättet att räkna börjar den nya dagen vid solnedgången. Då vi skulle mena att det var torsdag kväll (Skärtorsdag) skulle en jude istället mena att det var fredag (enligt oss, Långfredag). Skärtorsdagen är ju den dag då vi kristna firar att Jesus instiftade nattvarden.

För mig personligen är den heliga mässan så bra det blir - veckans absoluta höjdpunkt. I de Corona-tider vi lever i har glädjen ofta uteblivit eftersom det inte firats mässa i en kyrka nära mig varje söndag. Jag upplever en längtan efter att få fira mässa "som vanligt" igen, med mina bröder och systrar alldeles nära mig vid rundeln. Den andra halvan av rundeln, den som jag inte ser, kan få fungera som ett vittnesbörd om att bröder och systrar som gått före mig just nu firar samma måltid i Guds rike.

Nattvarden kan så få vara en bild av den himmelska festen hos vår Herre. Tänk vilken fest det blir! Så gott att få umgås utan minsta rädsla för varesig Corona eller något annat! Som sagt, på samma sätt som Jesus mötte sina apostlar i den övre salen möter han dig i den heliga mässan. Lika fullt närvarande. Det är inte light-version av Jesus, för någon sådan finns inte. Hela Jesus, 100% Gud och 100% människa, kommer dig till mötes i Jesus Kristus. En som är förmögen att känna med dig. Din Herre och Gud. Också vid denna dags slut ska äran vara hans. *Amen.*

Förbön

Gode Fader, tack att du ansar och beskär de dina. Tack att du har omsorg om oss. Tack att segern är vunnen, och att den är din, Herre. Låt mig åter och åter få glädjas över att du har räddat mig. Led mig vidare på den väg du har för mig. Denna kväll ber vi dig: håll din beskyddande hand över allt levande i den natt som nu kommer. Låt dem som ska sova få somna in i frid och imorgon vakna upp till en ny dag av nåd. Låt dem som i natt ska vaka och arbeta få känna att du bär också i nattens timmar. Vi ber om ditt förbarmande över världen, över vårt land och över alla människor. Kom med din närvaro och frid på ett nytt sätt, i våra liv och i våra sammanhang, i det vi tänker, säger och gör. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen.*

Välsignelse

Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig, och vare dig nådig. Herre vände sitt ansikte till dig, och give dig frid. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. *Amen.*

Helge Antonsson

Onsdagens morgon.

Psalm 224 - "Lämna dig helt åt Jesus"

Bön

Herre, himmelske Fader, du som ser och förstår min längtan efter dig bättre än jag själv gör, kom mig nu nära, och tala till mig de ord som du bättre än alla vet att jag behöver höra. I Jesu namn, *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:17-21

På kvällen kom han dit med de tolv. Medan de låg till bords och åt sade Jesus: »Sannerligen, en av er kommer att förråda mig, han som äter med mig.« Då blev de bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre: »Det är väl inte jag?« Han svarade: »Det är en av de tolv, han som doppar i skålen tillsammans med mig. Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.«

Betraktelse

Passionsberättelsen är sammansatt likt en film som är gjord av en mästaregissör. Den består av många korta scener som slänger ut trådar

åt olika håll, för att till slut knyta ihop dem till ett tillfredsställande slut. Vi skulle nästan kunna beskriva passionsberättelsen som ett tydligt exempel på Guds försyn. Gud kan genom sin försyn styra människoöden och världens gång i den riktning han vill. Som en duktig regissör slänger han ut trådar åt alla håll för att till slut knyta ihop dem.

Särskilt intressant är Judas del i passionen. Alla evangelierna lyfter fram Judas som en betydande del i Jesu död, vilket framkommer tydligt i den här texten. Men ingen förklarar varför Judas gjorde det han gjorde. Förmodligen var hans motiv likt vem som helst, nämligen blandade. De inkluderade girighet eftersom han tog emot pengar, men säkert också avundsjuka kombinerat med ett stort mått av besvikelse över att Jesus inte betedde sig som den frälsare han tänkte sig.

Men inte ens Judas förräderi sker utanför Guds försyn, utan är bara ännu en tråd som vävs samman till något större. För när de samlas till påskmåltid säger Jesus: *En av er kommer att förråda mig... Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.* Gud har uppenbarligen koll på situationen. Men Jesu ord visar att detta inte tar bort skulden från Judas. Du som läser den här andakten idag, du har också skuld. Du har också synd. Synd som Gud kommer att döma. Vad gör du med den?

Det är väldigt lätt för oss människor att försöka göra omedelbara slutsatser av enskilda bibliska händelser, utan att ta andra i hänsyn. Till exempel finns det många som omedelbart vill avskriva sig allt ansvar från sina onda handlingar ögonblicket de får höra om det jag försöker förklara, nämligen Guds försyn, att Gud har allt i sin hand.

Men om vi inte flyr från den synd vi själva har, utan erkänner den, så kan vi läsa vidare i passionsberättelsen och se att Jesus är på väg mot ett mål, korset, där han dör för att förlåta oss våra synder. Gud kan väva samman alla trådar som finns i ditt liv, all ondska, alla synder, till en insikt om att du behöver förlåtelse. Och den förlåtelsen finns hos Jesus.

Förbön

Gud, vi tackar dig för att du gick dödens väg för att förlåta oss våra synder. Vi bekänner att vi ofta vill ursäkta oss för vad vi gör och hitta

olika skäl för våra synder. Hjälp oss i de stunderna att fly till dig där förlåtelsen finns.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Måns Norrsén

Onsdagens kväll.

Psalm 70 – ”O Jesus, än de dina”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:22-25

Medan de åt tog han ett bröd, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem och sade: »Ta detta, det är min kropp.« Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den. Han sade: »Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många. Sannerligen, aldrig mer skall jag dricka av det vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet i Guds rike.«

Betraktelse

Det finns fyra olika varianter av nattvardens instiftande, Matteus, Markus, Lukas och Paulus i Första Korinthierbrevet. Just i Markus variant finns det tre saker som vi kan tänka på, men framför allt ta med oss när vi går till nattvarden nästa gång.

Den första handlar om brödet. Det finns här inget som säger att han bryter det eller liknande, utan betoningen ligger på att han ger brödet till lärjungarna. Han ger brödet, han ger sin kropp till dem innan han går till korset. Jesus ger i och med detta ett löfte till lärjungarna och oss att han är närvarande var gång vi firar nattvarden. Detta är inte bara ett symbolspråk utan Jesus är faktiskt närvarande i nattvarden. Det kommer att fördjupa vår vördnad för nattvarden om vi verkligen bär med den tanken när vi knäfaller vid altarringen. Jesus ger sig själv.

Det andra handlar om kalken, eller bägaren. Jesus talar om förbundsblodet som blir utgjutet för många. När man instiftade ett förbund i Gamla testamentet bekräftades förbundet med djuroffer. När Gud instiftade förbundet med Israel efter att han räddat dem ur Egypten bekräftades detta förbund med att man offrade. Det behövdes blod.

När Jesus nu räcker bägaren till sina lärjungar säger han att den här bägaren innehåller hans blod. Jesu blod är ett förbundsblod, något som bekräftar ett nytt förbund, ett nytt sätt att förhålla sig till Gud på. Ett förbund som bygger på att Jesu blod blev utgjutet för mig. Det kommer att fördjupa vår tacksamhet när vi knäfaller vid altarringen nästa gång. Det gällande förbundet, anledningen att jag kan närma mig Gud beror på att Jesus dog för mig.

Den tredje och sista handlar om Jesu ord att han aldrig mer ska dricka av det vinstocken ger förrän då han dricker det nya vinet i Guds rike. Det finns några ställen i Gamla testamentet som talar om Guds slutgiltiga frälsning, den nya skapelsen, himlen, som en stor middagstillställning. Jesus säger alltså till sina lärjungar kvällen före sin död att det han ska gå igenom inte är slutet. Hans död är inte slutet, utan det kommer något nytt. Jesus lovar att det kommer en dag då vi ska få vara tillsammans med Jesus i himlen och få vara med om den största festmåltiden. Det kommer att fördjupa vår glädje när vi knäfaller vid altarringen nästa gång. Att det vi får ta emot i nattvarden är en förberedelse för den stora festmåltiden i himlen.

Förbön

Herre, vi tackar för att du ger oss dessa fantastiska löften i din nattvard. Tack för att du gett din kyrka något så enkelt som en måltid för att hålla samman alla dina fantastiska löften till oss. Vi ber att vår vördnad ska fördjupas när vi tänker på att du ger dig själv. Vi ber att vår tacksamhet ska fördjupas när vi tänker på att du dog för oss. Vi ber att vår glädje ska fördjupas när vi tänker på vad som ska komma.

Vi ber också denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta allt och alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och närvaro denna natt präglade alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén

Torsdagens morgon.

Psalm 447 ”Jesus, lär mig alltid tänka”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:26-31

När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget. Där sade Jesus till dem: ”Ni skall alla komma på fall, ty det står skrivet: Jag skall dräpa herden, och fåren skall skingras. Men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen.” Då svarade Petrus: ”Även om alla andra kommer på fall, så skall inte jag göra det!” Jesus sade: ”Sannerligen, redan i natt, innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger ha förnekat mig.” Men Petrus försäkrade: ”Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig.” Och detsamma sade alla de andra.

Betraktelse

Att sjunga lovsången (”Hallelpsalmerna”, Psalt. 115–118) hörde till den långa påsknattens löftesrika ritual. Sedan man sjungit hela Israels hoppfulla längtansång med sitt välkommen till Israels rätte konung, ”Välsignad vare han som kommer i Herrens namn”, kunde man gå till nattens vila, det som var kvar av den. Gruppen med Jesus drog sig ner för dalsidan norrut längs bäcken Kidron, till sitt nattkvarter nära oljepressen bland de lägre träden på Olivbergets västsluttning, Getsemane.

Någon glädjestämning vilade inte över gruppen. Jesus hade talat tungt och allvarligt om sin snara död, och dessutom meddelat rakt ut att en av hans närmaste, i själva tolvkretsen, skulle förråda honom. Det skulle bli skönt att bara få lägga sig ner och sova från det här. Och så säger Jesus, på vägen dit: ”Ni skall alla komma på fall. Själv skall jag dräpas, som ”herden”, och då kan ingen av er bestå, ni kommer att skingras totalt som får utan herde”. Och så några totalt obegripliga ord om att uppstå och gå till Galileen!? Va, ska han som död gå före oss? Till början, vad menar han? Dom hade aldrig förstått det där kryptiska om uppståndelse sedan – skulle han inte vinna och segra nu?

Och nu vi - nej! Det kan inte vara sant, det får inte vara sant! Säger han att vi *alla* kommer att svika honom, att vi till slut inte kommer klara slutprovet, någon av oss? Var alla dessa fantastiska år tillsammans med honom förgäves, ett misslyckande, ett svart intet till slut? – De protesterar alla, av alla krafter. Mest Petrus, som överdrivet och högfärdigt vill göra skillnad

mellan sig och de andra. ”Även om alla andra kommer på fall, så ska jag inte göra det!” Jag älskar dig mest av alla, är trofastast, uthålligast, modigast, bäst, störst. Jovisst, en storm av bedyranden, trohetsförklaringar, löften om att stå kvar vid hans sida vad som än händer – tyvärr utan någon effekt utom en stunds ljudvågor i luften.

Här kan det vara på sin plats att peka på ett samband. Här hos Mark. (och hans trogna åtföljare Matt.) gör Petrus en kontrast mellan sig och de andra lärjungarna, som Luk. och Joh. inte har. Men det är i Joh. 21 som Jesus tre gånger – en gång för varje förnekelse – frågar Petrus om han älskar honom. Och just första gången lyder frågan: ”Älskar du mig *mer än de andra gör?*” – du har nämligen påstått det. Och Petrus som vet det alla vet nu, att han och *han ensam* har förnekat Jesus offentligt, tre gånger, med eftertryck och ed, säger ändå – kanske med gråten i halsen – ja, Jesus, du vet det. Det är sant att han svek, gruvligt, men det är också sant att han intensivt älskar Jesus, fastän han inte är förtjänt av att någonsin bli tagen till nåder igen (jfr Matt. 10:33).

Jesus är barmhärtig nog (jo!) att varna Petrus för att hans prövning kommer mycket snart, innan morgonens andra tuppgalande. Fallet kommer, men inte fördömmelsen. Ja, låt oss noga märka vad Jesus inte sa! Han sa inte: ”Gå bort ifrån mig, ni förbannade och hopplösa svikare!” Nej, märkligt nog ska de vara kvar så länge det går, fastän deras stöd och bidrag saknar varje tyngd och uthållighet; snarast är de väl en black om foten. Men även sådana tyngande hjälpar kan vara vittnen, och det är deras uppgift livet ut. De kan aldrig tro eller påstå något annat än att grunden för varje lärjungaskap hos Jesus är den oförtjänta nåden i syndernas förlåtelse.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här nya dagen. Tack för att du, käre far, också den här dagen vill visa mig en liten bit till på den väg som leder till dig, och på de saker, personer och händelser som du har ställt upp vid väggkanten. Låt den här dagen få bli en lektion i din lärjungaskola, och hjälp mig att bygga mitt liv med dig på din förlåtelse och nåd, som är ny varje morgon.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina

arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen.* (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg

Torsdagens kväll.

Psalm 74 - ”Du som gick före oss längst in i ångesten”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:32–42

Så kom de till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till lärjungarna: ”Sitt kvar här, medan jag ber.” Men han tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Båvan och ångest kom över honom, och han sade till dem: ”Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka.” Han gick lite längre bort, föll ner på marken och bad att få slippa denna stund, om det var möjligt. Han sade: ”Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig. Men inte som jag vill, utan som du vill.” När han kom tillbaka fann han att de sov, och han sade till Petrus: ”Simon, sover du? Orkade du inte hålla dig vaken en enda timme? Vaka,

och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag.” Så gick han bort igen och bad med samma ord. När han kom tillbaka fann han igen att de sov; de kunde inte hålla ögonen öppna, och de visste inte vad de skulle svara. För tredje gången kom han tillbaka, och då sade han: ”Ja, ni sover och vilar er! Det räcker nu. Stunden är inne, Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer. Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig.”

Betraktelse

Naturligtvis var det en heder och en utmärkelse att få vara en av dem som stod Jesus allra närmast, som fick följa med in när Jesus uppväckte Jairus dotter, eller när han lyste med himmelsk strålgång på det heliga berget. Men den här gången hade Petrus, Jakob och Johannes gärna sluppit den hedersbetygelsen, för nu hade han inte tagit med dem in i kraftens och välsignelsens särskilda område, utan in i ångesten. Han hade ju annars alltid varit lugn och full av kraft, den som visste vad som skulle ske och hur han skulle klara av det. Som han själv nyss hade sagt: ”Ni kallar mig Mästare och Herre, och det med rätta för det är jag” (Joh. 13:11). – Vilken chock var det då inte att se in i hans plågade ansikte och höra honom säga: ”Min själ är bedrövad ända till döds; stanna här och vaka”! Som om *dom* skulle kunna vara ett stöd för honom! Om Jesus var rädd för det fruktansvärda som nu kom allt närmare, vad skulle inte *dom* vara då?

De hör honom be till Fadern, den ende som förstår allt och kan hjälpa allt. Nu ber han med hög, desperat röst, om och om igen: ”Abba, pappa! Du kan ju allt, låt mig slippa!” Men varje gång med samma avslutning: ”Men inte som jag vill, utan som du vill”. ”Ske din vilja” – precis som han hade lärt dem att be, när de ville gå i hans böneskola. Problemet att be sig igenom ligger inte i att Jesus inte vet vad Fadern vill, det vet han; problemet är att han inte vill det Fadern vill.

De tre försökte väl delta på något sätt i hans bön, men hans ständiga upprepning, deras kroppsliga trötthet och andliga förvirring och töcken tog snart ut sin rätt och de somnade ifrån eländet. De kan och orkar inte följa med, utan flyr in i sömnen. Och inte bara en gång ... Nog hade de önskat

kunna leva upp till hans begäran om att vaka med honom i hans ångestfulla bönekamp. Visst var deras ande villig, men kroppen svag. Kroppen förrådde dem, och de svek och lämnade sin mästare ensam. I sitt inre hade de redan flytt ifrån honom, trots alla löften om att aldrig överge honom, att kämpa med honom, ja, lida och dö med honom, om så vore. Nej, det finns ingen sammanhållande kraft kvar, när herden blir slagen skingras fåren. Till och med vittnesuppgiften, lärjungauppdraget att trots all egen vanmakt vara kvar och se vad som händer med Jesus lämnar de strax åt andra (kvinnorna vid korset, som också ser Jesu begravning).

Man kunde då tänka att lärjungarna misslyckats så totalt, att de inte kan användas i Jesu tjänst längre, att Jesus får gå sin egen väg utan att också släpa på ovilliga, motvilliga, trögt och envetet självupptagna "lärjungar", som aldrig lär sig något. Nej, det visar sig när de möter Jesus igen efter uppståndelsen, att deras svek också tagits med i försoningen, att det ges en fortsättning, med en ny kallelse att vittna, och t.o.m. själva bli herdar för Hjorden, under Överherden. Nådens mysterium bär alla syndare genom tid och evighet.

Förbön

Gode Gud, käre himmelske Fader, tack för den här nya dagen som du ger. Tack att du gick korsets väg för alla människors skull, också för mig. Tack att din försoning gäller också mig, och att det gäller allt. Hjälp mig att i ärlighet och i ödmjukhet närma mig dig, låt vissheten om vad du har gjort växa sig allt djupare i mig.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg

Fredagens morgon.

Psalm 184 - ”Jesus kär, var mig när.”

Bön

Kristus, du livets källa. Pris vare du som åter låtit mig vakna till ännu en dag. Ännu en dag med dig vid min sida. Ännu en dag vill du klä mig i din nåd och rättfärdighet. Hjälp mig att leva för dig, Herre, idag och alla dagar. *Amen*.

Bibelläsning - Markusevangeliet 14:43-52

Medan han ännu talade kom Judas, en av de tolv, och med honom en folkhop med svärd och påkar, utsänd från överstepräster och de skriftlärda och de äldste. Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken: »Den som jag kysser är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!« När han nu kom dit gick han genast fram till Jesus. »Rabbi«, sade han och kysste honom. Då grep de Jesus och höll fast honom. Men en av dem som stod där drog sitt svärd, slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat. Då sade Jesus till dem: »Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fångsla mig. Var dag har jag varit med er i templet och undervisat utan att ni har gripit mig. Men skriftens ord skulle gå i uppfyllelse.« Alla övergav honom och flydde. En ung man som bara hade ett linneskynt på sig ville följa med Jesus. Honom tog de fast, men han lämnade skyntet kvar och sprang sin väg naken.

Betraktelse

Vi får här bevittna hur vå Herre blir förråd och gripen. För den som vill läsa andra vittnesuppgifter kan Matt 26:47-56, Luk 22:47-53 eller Joh 18:1-12 läsas. Jesus och apostlarna möter så denna folkskara som bär svärd och påkar. Markus ger oss i övrigt talande få detaljer. Vi låter aposteln Johannes komplettera vår bild och ser då att folkskaran är den romerska vakten och översteprästernas och fariséernas väktare - alltså tempelvakter.

Det var påsk och hela Oljeberget var sannolikt fyllt av pilgrimer som skulle fira högtiden. Det var alltså risk för att smärre inbördeskrig, om pilgrimerna skulle bli uppretade. Ändå väljer man att gripa Jesus, där och då. Situationen såg hopplös ut. Men i själva verket är Jesus den som går segrande ur situationen. Han går bara i den riktning som Fadern bestämt att han måste gå. Jesus är slagen till marken men ändå Herre över situationen.

Vers 50, *alla övergav honom och flydde*, är på många sätt en sorglig vers, som jag menar säger mycket om människan. Redan i lustgården gömmer Adam och Eva sig då de hör att Herren Gud går i trädgården - ty de har fått vetskap om att de är nakna. Här, i Markusevangeliets passionsberättelse, är det lärjungarna, apostlarna - de som skulle bära vittnesbörd om Kristus som de levt sida vid sida med, som bara ger sig av. De drar! Deras vilja och handlade styrdes av vad de såg och inte av vad de trodde.

Synden här består inte i att de flyr för sina liv, utan att de inte tror. Deras tanke var ännu fäst vid korset som ett redskap för avrättning och inte som ett segertecken. Men är det ändå inte lite befriande att Kristus lagt sin skatt, sitt evangelium, i så bräckliga lerkärl som dessa apostlar, sådana som du och jag? Tänk att vi, trots alla vår sår och krämpor, får bära vidare skatten till andra människor - evangeliet om Jesus Kristus. Vår stolthet och glädje!

Förbön

Herre, du för vilken ingen situation kan vara hopplös, bevara mig denna dag i ditt ljus och i din sanning. Må din gode Ande i mitt hjärta finna en beredd boning. Hjälp mig att likt Jesus gå i den riktning som du pekar. Må jag leva för att tala om att du är Livet. Pris vare dig, o Gud, ty du grep in.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över

den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen.*

Välsignelse

Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig, och vare dig nådig. Herre vände sitt ansikte till dig, och give dig frid. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. *Amen.*

Helge Antonsson

Fredagens kväll.

Psalm 184 - ”Jesus kär, var mig när.”

Bön

Herre, nu är jag trött och dagen är snart slut. Tack för det denna dag gav, att jag fått mogna och växa i ditt rike. Nu ber jag dig, Gud, att nattens sömn ska ge mig ny kraft att tjäna dig, och mod att gå dit du kallar. *Amen.*

Bibelläsning - Markusevangeliet 14:53-65

De förde Jesus till översteprästen, och där samlades alla översteprästerna och de äldste och de skriftlärda. Petrus följde efter på avstånd, ända in på översteprästens gård, och där satt han sedan bland tjänarna och värmde sig vid elden. Översteprästerna och hela rådet sökte få fram vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de lyckades inte.

Många vittnade falskt mot honom, och deras vittnesmål stämde inte överens. Några kom med det falska vittnesmålet att de hade hört honom säga: »Jag skall riva ner detta tempel som är byggt av människohand och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort av människohand.« Men inte heller nu stämde vittnesmålen överens. Då reste sig översteprästen från sin plats och frågade Jesus: »Skall du inte svara på deras beskyllningar?« Men han teg och svarade ingenting. Då ställde översteprästen ännu en fråga: »Är du Messias, den Välsignades son?« Jesus svarade: »Det är jag, och *ni skall få se Människosonen sitta på Maktens höggra sida och komma bland himlens moln.*« Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: »Vad skall vi nu med vittnen till? Ni har hört hädelsen. Vad anser ni?« Alla fann att han förtjänade döden. Och några började spotta på honom, de band för ögonen på honom och slog honom och sade: »Visa att du är profet!« Och vakterna gav honom örfilar.

Betraktelse

För den som vill läsa övriga skildringar av samma förkrossande berättelse finns Matt 26:57-68, Luk 22:54, 63-71 och Joh 18:13-14, 19.24. Synoptikerna (betyder ungefär *samseende* - Matteus, Markus och Lukas evangelier kallas så, eftersom de är så lika samstämmiga, så samseende) vittnar om att Jesu rättegång hölls i två delar. Den första var av religiös natur, och ägde rum inför judarnas religiösa myndighet. Den andra delen var civilrättslig/borgerlig, och ägde rum inför den romerska ockupationsmakten - med Pontius Pilatus i spetsen.

Den scen som utspelar sig är full av smärta och oro men ändå är detta i enlighet med Faderns vilja. Jesus går igenom detta för att vi ska slippa. Guds Son, Messias, blir slagen och bespottad. Herren själv, dragen i smutsen, för din och min skull.

Vers 62, där det står: *Jesus svarade: "Det är jag, och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens höggra sida och komma bland himlens moln"*, är avgörande. Där svarar Jesus på frågan om han är Messias, den Välsignades son. Han svarar "det är jag", eller en annan möjlig översättning: "jag är". Detta är i sin tur ett namn på Gud (Se 2 Mos 3:14).

Detta är första gången i evangeliernas berättelse som Jesus direkt säger sig vara Messias. Under ed, som ju förekommer även idag i samband med rättsprocesser, låter Jesus alla veta att han är Messias, att han är Guds Son och själv Gud. I denna berättelse ser vi förvirring och oro, vi ser människans fiendskap emot Gud men vi ser också Guds kärlek till människan. Jesus fortsätter att gå emot Golgata, emot sin slutgiltiga seger, som också är vår. Guds Lamm ska slaktas för din och min skull. Kristus har gått hela vägen för att vi ska slippa. Må det vara din trygghet och ro inför natten - Kristus har gott hela vägen. Du kan vila i hans famn.

Förbön

Gud, inför natten som stundar, låt mig fyllas av den ro som är din. Tack att jag får vila i din vingars skugga, i ditt beskydd och besked. Tack att du i Jesus Kristus gick hela vägen, så att jag slipper. Tack att du känner hela mig, allt jag är, hela min historia - och tack att du ändå, eller just därför, älskar mig så gränslöst.

Käre far, vi ber dig denna kväll: Förbarma dig över hela din värld, grip in i allt det som nu sker. Kom med din frid till alla som är rädda och oroliga, kom med helande till de sjuka, kom med kraft och vishet till de vårdande. Gör dig känd för dem som inte känner dig, dra dem till dig med din kärleks band. Låt din välsignelse och frid vila över oss ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen.*

Välsignelse

Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig, och vare dig nådig. Herre vände sitt ansikte till dig, och give dig frid. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. *Amen.*

Lördagens morgon.

Psalm 449 - ”Jesus, dig i djupa nöden”

Bön

Käre Herre, du som vill tala till oss och vet att det är gott för att få höra vad du har att säga, jag ber dig: kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag kan ta emot det du nu vill ge. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 14:66-72

Petrus var nere på gården. Då kom en av översteprästens tjänsteflickor, och när hon fick syn på honom där han satt och värmde sig såg hon på honom och sade: ”Du var också med Jesus, han från Nasaret.” Men Petrus förnekade detta: ”Jag förstår inte alls vad du menar.” Och han gick ut på den yttre gården. När flickan fick se honom där sade hon återigen till dem som stod i närheten: ”Han är en av dem!” Petrus förnekade det på nytt. Strax efteråt sade de som stod där till Petrus: ”Visst är du en av dem, du är ju från Galileen.” Då svor han och bedyrade: ”Jag känner inte den där mannen som ni talar om!” I samma ögonblick gol tuppen för andra gången. Då kom Petrus ihåg detta som Jesus hade sagt till honom: ”Innan tuppen har galt två gånger skall du tre gånger ha förnekat mig.” Och han brast i gråt.

Betraktelse

Vår vandring genom Markus evangelium fortsätter, och när vi nu rör oss i Markus beskrivning av Jesus sista dygn i livet, märker vi hur berättartakten verkligen bromsas upp: Igår kväll läste vi om hur Jesus förhördes inför Stora rådet – i andakten denna morgon läser vi om vad som *samtidigt* händer precis utanför översteprästens palats, *nere på gården*, där Petrus befinner sig.

Petrus hade följt efter den folkhop som grep Jesus i Getsemane trädgård, och han är så modig att han följt med ända in på gården till det palats där Jesus förhörs. Av texten får vi intrycket att en hel skara människor har

samlats. *Sanhedrin* eller *Stora rådet*, det högsta beslutande religiösa organet för det judiska folket, har samlats till ett extrainkallat möte mitt i natten – det visar hur allvarligt och akut ”problemet” Jesus var.

Det judska påskfirandet stod för dörren, Jerusalem var fullt av tillresta pilgrimer och stämningen var som alltid vid dessa högtider spänd, med tanke på den romerska ockupationen. De styrande ville på allt sätt försöka få detta högrisk-ärende avklarat så fort som möjligt. Därför samlas Stora Rådet mitt i natten, och utanför står rådsmedlemmarnas kuskar och andra tjänare och väntar ut det pågående mötet inne i palatset. Och bland alla dessa väntande tjänare finns alltså Petrus.

Det mod som fått Petrus att följa efter Jesus och de som gripit honom, tycks dock snabbt rinna av honom, när han blir igenkänd som en efterföljare till den Jesus som samtidigt förhörs inne i palatset. Det som händer är i enlighet med det som Jesus förutsade under den sista måltiden några timmar tidigare: *Sannerligen, redan i natt, innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger ha förnekat mig* (se Mark 14:30).

Det mest fascinerande med denna berättelse är att den står där. Det kan knappast vara någon annan än Petrus själv som är källan till informationen om vad som hände där på gården. Trots vad denna episod säger om Petrus själv, så kör han den känd för Markus, som skriver ner den och gör den känd för oss. Redan från kyrkans allra första tid har alltså även denna episod berättats och förkunnats av apostlarna, som en del av det glada budskapet om vem Jesus är och vad han har gjort. Petrus själv har förmodligen många gånger predikat om Jesu sista dagar och timmar i livet, och då även om vad han själv gjorde (eller kanske snarare inte gjorde) den där natten på gården utanför Palatset där Jesus förhördes, skymfades och misshandlades.

Detta påminner oss om något mycket viktigt, nämligen att den kristna trons grund inte, som Bo Giertz kommenterar saken, *berodde på mänsklig heroism och moraliska segrar, utan på en gärning, som Jesus ensam hade utfört, när han lät sig dömas till döden och fördes bort till att korsfästas ”till lösen för många”, även sina egna misshyckade lärjungar*. Den sanningen gäller också den här dagen.

Förbön

Gode Gud, tack för den här dagen och för varje dag som du ger. Hjälp mig den här dagen och varje dag att vara glad över och frimodig med min tro. Men påminn mig också om att grunden för min tro på och mitt liv med dig inte beror av vad jag har gjort eller inte har gjort, utan på vad du i Kristus har gjort för mig och för alla dem som kommer till honom. Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Led oss idag till människor och sammanhang där du vill låta ditt ord sås ut. Led oss och hela din mänsklighet idag på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Lördagens kväll.

Psalm 452 - ”O Jesu kär, vad har väl du förbrutit”

Bön

Käre Herre, kom med din tröst och ditt ljus, vänd oss mot dig, vår blick, vårt hjärta, våra sinnen. Skänk den stillhet som gör att vi ser att du var här redan innan vi ropade till dig. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 15:1-5

Tidigt på morgonen överlade översteprästerna med de äldste och de

skriftlärda, hela rådet. De lät binda Jesus och förde bort honom och överlämnade honom till Pilatus. Pilatus frågade honom: ”Du är alltså judarnas kung?” Han svarade: ”Du själv säger det.” Överstepräster riktade många anklagelser mot honom, och då frågade Pilatus honom: ”Har du ingenting att svara? Du hör ju hur de anklagar dig!” Men han svarade ingenting mera, och Pilatus blev förvånad.

Betraktelse

Vår vandring genom Markus evangelium fortsätter, och Jesu sista natt i livet övergår i Jesu sista morgon i livet. Markus berättar återigen, precis som han gjorde i läsningen i går kväll, vilka det är som samlats till det nattliga mötet som nu blivit ett morgontidigt möte. Men en liten skillnad föreligger: När Jesus förhöras (innan Petrus förnekelse) är de närvarande *alla översteprästerna och de äldste och de skriftlärda* (se Mark 14:53). Men i läsningen denna morgon har en liten sak lagts till i beskrivningen av vilka som var närvarande: *Tidigt på morgonen överlade översteprästerna med de äldste och de skriftlärda, hela rådet* (15:1). Kanske har några personer tillkommit eftersom det nu står att *hela rådet* var med, kanske har mötet fått en mera officiell karaktär, nu sedan solen börjat gå upp. Exakt vad Markus menar med det lilla tillägget *hela rådet* är inte helt lätt att säga.

Den dödsdom som de församlade så innerligt önskade skulle drabba Jesus, hade de dock inte själva makten att avkunna – en sådan måste godkännas av ockupationsmakten. Därför förs nu Jesus till den romerske ståthållaren, Pontius Pilatus. Denne man, den enda person som förutom Jungfru Maria nämns i kyrkans trosbekännelser (*pinad under Pontius Pilatus*), var ståthållare över Judéen åren 26-36 efter Kristus. Evangelisten Markus ger honom ingen närmare introduktion, troligen för att han ansåg det onödigt: hade man hört talas något om Jesus, visste man också att han blivit avrättad någon gång under Pontius Pilatus ståthållarskap.

Vi märker att den fråga som Pilatus ställer, *du är alltså judarnas kung?* (15:2), är av politisk art, medan förhöret inför stora rådet handlade om Jesu religiösa anspråk (översteprästen frågar ju exempelvis Jesus: *Är du Messias, den Välsignades son?* (14:61)). Denna skillnad är ingen tillfällighet, utan påminner oss om något som är viktigt för att förstå det som sker: Det som Rom var

intresserade av, var att kväsa potentiella hot mot deras politiska makt – religiösa intriger inom en liten oansenlig folkgrupp i ett avlägset hörn av romarriket hade man inget intresse av att befatta sig med. Det Pilatus vill veta är alltså inte om Jesus är Guds Son, vilket var hädelse i stora rådets ögon, utan om han var judarnas kung, det vill säga ett potentiellt hot mot Roms makt.

Jesu svar, *du själv säger det*, är kryptiskt: svaret kan vara både ett *Ja* och ett *Nej*. *Ja*, han var (och är) Guds Messias som kommit till jorden för att härska över allt och leda Guds folk och alla folk till befrielse, men *Nej*, han var (och är) inte det slags kung som Pontius Pilatus syftade på när han ställde sin fråga. Men att han verkligen *är* kung, att han är Herre över himmel och jord, och att han vill leda alla människor till den befrielse som genom det han gjorde på korset blivit möjligt – det gäller också den här dagen.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här dagen, och för varje dag. Tack för din kärlek, din nåd och din makt. Tack att du i Jesus Kristus gick lidandets och lydnadens väg för min och för alla människors skull. Tack att du är alltings Herre, men antog en tjänares gestalt. Hjälp mig att i din efterföljd leva som din och människors tjänare.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud, v. 2)

Söndagens morgon.

Psalm 356 - ”Nämn mig Jesus, han är livet”

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig. Låt din Ande fylla, tomheten i mig. *Amen.*

Bibelläsning – Lukasevangeliet 6:36-42

Jesus sade: ”Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.” Han gav dem också en liknelse: ”Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen? Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare. Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.”

Betraktelse

Eftersom det idag är söndag, ska vi i andakterna både denna morgon och ikväll stanna upp inför texter som hör särskilt till den här söndagen. I det *kyrkoår* som bland annat Svenska Kyrkan följer, heter den här dagen *Fjärde söndagen efter trefaldighet*, och överskriften/temat är: *Att inte döma*.

De verser vi läser denna morgon är på ett sätt en enhet, ett samanhållet tal, som mycket väl skulle kunna ges överskriften *att inte döma*. Men samtidigt består dessa verser av flera för sig fristående sentenser, som var för sig är värda att stanna upp inför och meditera över. Vi ska nu göra en slags blandning: stanna upp inför några av textens enskilda formuleringar, för att se vad de kan säga oss om den helhet som står särskilt i fokus denna söndag: *att inte döma*.

En tanke som är värd att särskilt stanna upp inför är en uppmaning vi får i texten: *var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Barmhärtighet* är en av nycklarna till ett djupare liv med Kristus, men det verkligt intressanta är inte att vi uppmanas att visa barmhärtighet, utan den bakomliggande anledningen till detta: *så som er fader är barmhärtig*. Vi som försöker leva som lärjungar till Jesus idag är kallade och uppmanade att vara barmhärtiga, eftersom vi lever i trons relation med honom som är barmhärtig och all barmhärtighets källa. Vi har av Gud fått uppdraget att visa och leva i barmhärtighet, eftersom vi själva är beroende av den barmhärtighet som Gud visar alla dem som kommer till honom.

Avsnittet i texten som handlar om flisan och bjälken i ögat påminner oss också om just detta: anledningen till att vi ska vara varsamma med att alltför snabbt hjälpa andra med deras flisor är inte att de ska sitta kvar i ögonen på våra bröder och systrar, utan för att vi först behöver komma till klarhet med att vi själva har desto mer att ta itu med, rentav en *bjälke*. Det finns en fara i att lägga alltför stor uppmärksamhet vid andras fel och brister, vilka de än är, eftersom vi då riskerar att glömma bort de saker som vi själva behöver arbeta på. Sagt med andra ord: Det är svårt att arbeta med vår egen helgelse, när vi lägger det mesta av vår tid och kraft på andras eventuella helgelse.

Men när Jesus uppmanar oss att först avlägsna vår egen bjälke, *så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders*, så visar det ändå, att vårt sätt att leva samtidigt kan vara en vägvisare för någon annan. Men då måste först vår egen bjälke bort, och det svåraste i det arbetet är inte sällan att acceptera att den sitter där. Men det är Kristus som är ögonläkaren, det vi ska göra är att gå till honom och låta honom arbeta på oss, behandla oss, läka oss. *Amen*.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här nya dagen. Hjälp mig att ge den helt och fullt tillbaka till dig. Tack att du, som är den store ögonläkaren, vill hjälpa oss att se klart: se klart på världen, på människor vi möter, på oss själva och på vilka vi är i och för dig. Tack att du vill vara oss nära och verka i oss och i våra liv. Herre, fördjupa idag ditt verk i mig.

Idag ber vi också särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26).

Söndagens kväll.

Psalm 280 - ”Jesus, min Herre, dig vill jag älska”

Bön

Käre far, du som kallar oss att leva som dina barn i frihet hos dig, befria mig från allt det som ligger mellan dig och mig, så att märker att du är här, och kan höra det som du nu vill säga. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Galaterbrevet 6:1-7

Bröder, om någon ändå skulle ertappas med en överträdelse skall ni som är andliga människor visa honom till rätta, men gör det med ödmjukhet, och se till att du inte själv blir frestad. Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag. Den som menar sig vara något, fast han ingenting är, bedrar sig själv. Var och

en skall pröva sina handlingar och söka skäl till stolthet enbart hos sig själv och inte hos andra. Var och en måste bära sin egen börda. Men den som blir vägledad i ordet skall ha samma del som sin vägledare i allt som är gott. Låt inte bedra er, Gud lurar man inte: vad man sår får man också skörda.

Betraktelse

Precis som i andakten i morse stannar vi också nu ikväll upp inför några versar som särskilt hör till den här söndagen. I det kyrkoår som bland annat Svenska kyrkan följer, heter denna söndag *Fjärde söndagen efter trefaldighet*, och temat/överskriften är *Att inte döma*. I läsningen denna kväll, hämtad från Galaterbrevet, skriver Paulus om detta ämne.

I andakten i morse läste vi att Jesus sa: *Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders* (Luk 6:41-42). Sådana ord är en kraftfull och inte sällan välbehövlig varning till oss att inte sätta oss över andra, när deras tillkortakommanden ger oss en möjlighet till det.

Samtidigt är dessa ord från Jesus inte en from omskrivning av den välkända devisen *sköt dig själv och skit i andra*. Nej, det Jesus säger är att vi först måste se på oss själva, ta hand om den där bjälken vi har i vårt eget öga. Det sker inte enbart eller ens främst genom att vi själva försöker ”bli bättre,” utan först och främst genom att vi närmar oss Jesus och tar emot den förlåtelse, nåd och frälsning som han ger alla som kommer till honom. Sedan kan vi vara andra till hjälp med deras flisor – men inte genom att tala om för dem vad vi själva eventuellt har lyckats övervinna, utan om vilken ögonläkare som behandlade oss: Jesus Kristus.

I läsningen denna kväll talar Paulus om just detta, men med lite andra ord: *Bröder, om någon ändå skulle ertappas med en överträdelse skall ni som är andliga människor visa honom till rätta, men gör det med ödmjukhet, och se till att du inte själv blir frestad*. Två uttryck är särskilt värda att strykas under. Det första, *ni som är andliga människor* syftar inte på andlighet i största allmänhet, utan på den helige Ande i största synnerhet. Det är han som vill vägleda oss när vi ställs inför att vägleda varandra.

Det andra särskilt understrykningsvärda är *ödmjukhet*. Den helige Ande vill inte bara vägleda oss då vi vägleder varandra, utan vill också göra oss ödmjuka i just det sammanhanget, vill ge oss den ödmjukhet som kommer av insikten att den andres synd kunde ha varit min egen, och att både den andre och jag själv behöver Guds nåd och förlåtelse, varje dag. Så gott då att veta att den också ges åt alla som ber om den – också den här dagen.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den här dagen med dig, och för livet med dig. Tack att din nåd och förlåtelse ges åt den som hungrar och ropar efter den. Gör mig till ett djupare kärll för din helige Ande, gör mig barmhärtig, ödmjuk och mild. Bevara mig från att se ner på andra, men också från likgiltigheten inför andra människors liv och verklighet. Led mig vid handen, och gör mig klok och varsam i mitt umgänge med andra.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. (Rom 15:13)

+

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>